

OPINIÓ

Jordi Regincós
IsernProfessor departament informàtica
i matemàtica aplicada
Universitat de Girona

OPINIÓ

Sobre l'ús del terme 2.0

Professors 2.0, escoles 2.0, estudiants 2.0, polítics 2.0, professionals 2.0, revoltes 2.0, món 2.0! No trobeu que n'estem fent un gra massa? Fent un petit exercici de regressió, abans del 2.0 trobem l'1.0 i, abans de l'1.0 hi trobaríem el 0.0, el punt de partida. Realment creiem que des que vam començar a caminar drets només hem patit un sol canvi significatiu en la nostra forma de comunicar-nos?

Tot aquest enrenou del 2.0 té el seu origen en el terme web 2.0, definit a finals del segle XX: el 1999 Darcy DiNucci en parlava en el seu article *Fragmented Future* i deia, entre altres coses: "[...] Les primeres espurnes del web 2.0 estan començant a aparèixer i estem començant a veure com aquest embrió s'anirà desenvolupant. Irònicament, el tret característic del web 2.0 serà que no tindrà cap característica que es pugui reconèixer[...]". I no estava pas gaire equivocada si ens fixem en la quantitat de dispositius que tenim per accedir a internet i en la quantitat de programes i webs que tenim al nostre abast.

Des de llavors, amb el progressiu desenvolupament d'eines del web 2.0 els internautes hem passat de ser consumidors d'informació a creadors d'informació (Twitter, Youtube, Flickr...), hem passat d'adquirir coneixement a adquirir-lo i també a crear-lo (Wikipedia, blocs), hem ampliat els nostres hàbits de relació quotidiana, incorporant de forma natural a gent de qualsevol lloc del món, disposem d'eines per compartir informació en xarxa (Dropbox, Google Docs)... I aquí sí que té tot el sentit parlar del 2.0, com una evolució del web 1.0 que havia existit des del 1990, any en què Tim Berners-Lee i Robert Cailliau van iniciar al

CERN aquesta fantàstica aventura del web.

Un primer aspecte revolucionari associat al concepte de web 2.0 és que es trenca el control de la informació, tradicionalment en mans de les elits polítiques o dels grans grups de comunicació. Avui la informació circula a tota velocitat i sense intermediaris: dels ciutadans per als ciutadans. I això aparentment tan simple és el que està girant el món com un mitjó: amb eines socials com el Twitter o Facebook, un grapat de persones poden explicar el que està passant a qualsevol punt del món, i el que escriuen pot arribar, pocs segons després, a desenes o centenars de milers de ciutadans. Això ha facilitat, entre altres coses, coordinar accions populars d'una forma impensada fins fa molt pocs anys: s'ha parlat molt sobre el paper d'aquestes eines en les revoltes d'aquestes setmanes als països àrabs (tot i que crec que s'ha magnificat un pèl el seu paper real).

Un segon aspecte del web 2.0 que està provocant canvis profunds en la societat és la facilitat que ens ofereix per relacionar-nos i per col·laborar en projectes col·lectius. I això ho podem utilitzar en qualsevol àmbit de la vida. Amb eines socials com Facebook o Twitter hem enriquit les relacions personals, incorporant a les relacions quotidianes persones que amb eines més tradicionals no és tan senzill. En l'àmbit professional, aquestes eines també estan tenint impacte en les dinàmiques internes de les empreses i organitzacions, i en les relacions amb els seus clients o usuaris. Potser no se'n fa encara un ús intensiu, però sí que està canviant, a poc a poc, la cultura de les organitzacions.

Però tornant al principi: ens fan falta

professors i estudiants 2.0? Ens fan falta escoles, instituts i universitats 2.0? Ens fan falta professors amb ganes d'ensenyar i alumnes amb ganes d'aprendre, i que tots aprofitin l'increïble potencial docent que ens ofereixen les eines del web 2.0 per crear i difondre coneixement (blocs, wikis, debats en línia..., Twitter i altres eines socials i col·laboratives). Però no oblidem formats més tradicionals, ja sigui en suports tradicionals (llibres en paper) o més moderns (llibres digitals).

Ens fan falta professionals i empreses 2.0? Ens fan falta professionals i empreses que entenguin els canvis que s'estan produint en les relacions socials, molts dels quals impulsats per les eines del web 2.0, i que siguin capaços d'incorporar el canvi de cultura que se'n deriva.

Ens fan falta polítics 2.0? El que necessitem són polítics amb ganes de comunicar-se amb els ciutadans i, per aconseguir-ho, amb tota seguretat tota la miriada d'aplicacions del web 2.0 els ajudaran, tot i que estar present al món del web 2.0 no és cap garantia de ser un bon polític: segur que ben aviat el Twitter s'omplirà de reflets de candidats a alcalde que fa quatre dies no tenien ni idea de què era això del Twitter (i que l'endemà de les eleccions ho hauran oblidat).

Comuniquem-nos, creem coneixement, compartim-lo, col·laborem, coordinem-nos...: creixem com a societat. I fem-ho d'acord amb el nostre temps, aprofitant tots els recursos que tenim al nostre abast, incloses les eines del web 2.0... Però acostumen-nos a no posar l'adjectiu 2.0 tan sovint: fent-ho estem posant les eines per davant de les persones: el que és 2.0 és el web... tot esperant que la incipient web semàntica (web 3.0) entri en escena. Però això ja és una altra història.

Turisme i comarques gironines

Pere Tubert

Les nostres comarques són un privilegi per al turisme, tots els que en som nadius, ho sabem. Tenim les millors platges, la millor muntanya, un bon clima, arquitectura, cuina, un gran pintor a Figueres, un aeroport, etc. El problema és que no hem tingut una promoció adequada, donat que tenim una política que no vol que Girona es promocioni, i nosaltres som uns ineptes per gestionar-nos.

El que passa amb Ryanair n'és la mostra i, tanmateix, les nostres infraestructures, uns ports en condicions, una carretera Nacional, una que ens uneix amb la muntanya i l'esquí, una estació de tren...

Em centraré en el que demanem des de Mifas des de fa temps a les nostres autoritats, les quals no ens fan cap cas, per atraure un turisme que ja existeix, que no és de masses, que és d'una certa qualitat, amb una inversió que ja està feta i que només necessita promocionar-se sense malgastar diners: turisme de persones amb problemes de mobilitat o discapacitat. Abans voldria dir per als no entesos que els problemes de la discapacitat afecten tant rics com pobres. Un turisme que podem oferir sense invertir, perquè a les comarques gironines ja disposem de: cadires amfibies per a les platges, *handbike* a les vies verdes, hotels adaptats, equitació, esquí adaptat, submarinisme, paracaigudisme, taxis i furgonetes adaptades, globus adaptats, golfs adaptats, tir, vela adaptada, hotels especialitzats en salut i aigües termals i, evidentment, tots els esports de competició en pistes que són accessibles i piscines. Fa temps, tres anys, vam proposar al Consorci Costa Brava i la Diputació de Girona la creació d'un web, sense interès publicitari, i un Call Center, com el que tenim a Mifas, per difondre aquesta informació però no va interessar, tot i que el cost requeria poca inversió.

Els han invertit en un veler que fa la volta al món que està adaptat. On és ara? Quants diners s'hi han invertit? Quant turisme ens rendeix? Qui era el senyor que va tenir la sort de ser subvencionat pels nostres administradors amb els meus diners? Ja n'hi ha prou de malmetre diners i veure els restaurants buits de fum i de clients. Gironins, o ens espavilem o amb una mica de sort només aixecarem el cap per veure el fum que deixen els avions, igual que quan jo era petit, i d'això ja fa més de 50 anys.

President de Mifas

Polítiques ambientals a Girona

Jordi Navarro

El canvi global és un conjunt de canvis ambientals i socials d'abast mundial que resulten de l'augment accelerat de població humana i de la desproporció en el consum d'energia, materials, aigua i territori. D'una banda, tenim l'escalfament global (contrastat científicament) i de l'altra, un creixement desproporcionat dels usos del sòl (artificialització de sòl i ubicació massiva d'infraestructures) amb el consegüent impacte en els ecosistemes i en la pèrdua d'espais agrícoles. En paral·lel, els nivells de pobresa i desigualtat social augmenten arreu. Fruit d'aquestes dinàmiques globals, les diversitats biològica i cultural estan disminuint de forma accelerada. Tot plegat dibuixa escenaris de futur amb grans reptes.

Tornant al terreny local, a la ciutat de Girona, creiem que és imprescindible im-

pulsar polítiques ambientals potents i ambicioses, destinades a millorar el nostre entorn més immediat i a contribuir a combatre les tendències del canvi global.

Un dels principals responsables del canvi global és la dependència del petroli. Per això, des de Girona mateix, podem anar abandonant els combustibles fòssils i concentrant esforços en les polítiques d'estalvi i eficiència energètica. Cal diversificar les fonts d'energia renovables com ara la biomassa, la solar la tèrmica, la fotovoltaica, la mini-eòlica. També hem de procurar impulsar canvis en la mobilitat, que ara té un protagonisme excessiu del vehicle privat. Cal pensar en la millora del transport públic, en la bicicleta, en els desplaçaments a peu, en aparcaments dissuasius...

Un altre àmbit en què cal actuar és en el dels residus, responsables també d'una bona part d'emissions de CO₂. Convé avançar cap a percentatges de reciclatge que s'apropin al 75% de volum de residus

reciclat. Per això cal activar mesures contundents, com la recollida porta a porta en alguns barris o la corresponsabilització i gestió dels residus de les grans superfícies comercials. Cal que ens fixem també en la preservació de la biodiversitat, tot posant fi a la dispersió d'usos del sòl i a l'especulació immobiliària, recuperant hàbitats com els aiguabarreigs i les rieres, fomentant i garantint la ruralitat del territori i apostant per la jardineria sostenible i mediterrània. Altres mesures són les que fan referència a la nova cultura de l'aigua, poc o gens aplicada encara al nostre terme municipal. Aquestes petites accions locals poden ajudar, en una acció coordinada en un àmbit més global, a combatre els efectes dels canvis globals. Girona ha de ser capdavantera en la lluita contra el canvi global i tenim l'oportunitat de fer-ho, entre tots i totes.

Alcaldable de la CUP a les eleccions municipals de Girona